

*
Megjelen esütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal.
Ipolyságon.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1900. március 8.

Vezeklés.

„Az én országom nem e földről való.“

„Adjátok meg az Istennek, a mi az Istené és a császárnak a mi a császáré.“

Imhol két nevezetes mondat az Istenember ajkáról, a kinek emlékezetét ma vezeklő gyászszal az emberek milliói ünneplik.

Az első mondat a világ erkölcsi, a másik politikai filozofijának adott fordulatot. Az emberiség fejlődése és életberendezése a római cézárakig a dinamikus hatalmon és a földi élet gyönyörűségei közt való tobzódáson alapult. Még az istenek is leszálltak a földre, a hegyek színes rengetegébe, kies völgyek ölébe, virágos mezők ligeteibe, patakok fodrozó vizébe s eltelten emberi vágyak fékezetlen nagyságával, a gyűlölet és szeretet, a harag és a vesződés vérforraló, szilaj csatáit vívták egymásközt és az emberekkel. Minden tekintete a szemeknek, a mely nyugvó pontot keresett; minden dobbanása a szíveknek, a mely vágyakat teremtett; minden lüktetése a

vérnek, a mely kielégítést keresett: a föld gyönyörűségeire volt irányítva. Költők és művészek, tudósok és mesemondók, bölcselők és gyakorlati politikusok: mind, mind a föld és a földi élet adományaiiban kutatták az emberiség végső célját. Innen van, hogy az ókor történelme a gyűlölet és marakodás, az irgalmatlanság és vérbegázolás folyton ismétlődő jeleneteinek egymásutánja. Minden nemesebb indulatot, minden nagyobb gondolatot és minden erőt a földi gyönyörűség hajszolása foglalt le a maga számára. A kik a hatalom magasságára jutottak: azok jártak e marakodó harcban elül s a világra szálló dus lakomák tobzódó hatalmasai, oldalukon a lánera vert rabok ezreivel, az elfogyasztás anyagának tekintették a földet egész mindenségével. A szegények panaszával tele lett a föld és a levegő, siralmak és fájdalmak nyögései hangzottak mindenfelé s a császár neve és hatalma öszszefort, egygyé lett az Isten nevével és hatalmával.

Ekkor hangzott föl a szent föld berkeiben a Názáreti szava: az én országom nem e földről való.

Az üdvösség virágai nem itt teremnek meg, a szívbeli megnyugvás és lelki boldogság nem föld szülőttei. Minden fáradozás a föld gyönyörűségei után hiúság. A féjdalomban és szenvedésben kinlódóknak, a tobzódásban megcsömörlöttéknek ez a mondás egy új világot nyitott meg: a tisztaság s a nemes törekvéseknek esillagok fölé helyezett új világot. Más szívet kaptak az emberek s benne más vágyakat. A másik mondás pedig a császárságnak az istenség magaslatára helyezett tekintélyét megdöntötte, a mikor elválasztotta a földi hatalmat az istenség hatalmától s ez utóbbit eléje helyezte. Ez vitte bele a világ politikájába az emberi szabadság gondolatát és törekvését.

Ma az emberiség összes küzdelmei ismét a földi örömök és a földi hatalmak megszerzésének szolgálatában állanak. A filozófiai elv, a mi a szíveket eltölti: kizsákmányolása mindennek, a mi kezünk ügyébe esik, másokra való tekintet nélkül; a végső cél pedig a kőne. És a nagyok, a kik a hatalom polcára jutottak, a földi istenség erőt hirdetik,

Az utolsó vacsora.

Humoreszk VITÁLIS MERTŐL.

— Hiába beszélés, az ifjúnyunkba tanúsított szíveséget is zomozniuk kell, mert ellenkezőleg novotársaságok leszünk, ismerőseink, kik eddig vacsorájukra mindig meghittak, azt fogják mondani, hogy potyát szerető család vagyunk, ez pedig Gizinek és Mariskának is aralmára lenne, — ezért határozott azandékom, hogy mi is adunk egy vacsorát; nem lesz ugyan oly fényes és egyszerű mint másoknál, de azért jó fog lenni.

— De édes feleségem, figyelembe kell vonned, hogy én egy szegény irók vagyok, azután mindig érdekeöl vagyunk meghíva, csak azért hívunk, mert én és angyali két lányunk muzsikálunk, ami a társaságot mulattatja. Mostkor is a főnököm vendégei voltunk, ki egyenesen kikötötte, hogy a hangszerököt magunkkal hozzuk; a vacsora alatt én hegedültem, vacsora után külön találtak, mint a cigányoknak feltaláltak a maradékot, mikor jóllaktam, a főnök felszóliott, hogy muzsikáljunk, Gizi elővette a gordonkat, Mariska a cimbalmot és muzsikáltunk míg csak fel nem oszlott a társaság, — szerencse, hogy borraivalól nem osztogattak!

— No és nem volt ez a lányokra előnyös! Láttad, hogy jöttek a fiatalok, hogy csókolták a kezemet, hogy dícsérték a lányokat, mily viharosan tapsoltak s mondották: mily szerencsés anya vagyok, hogy ily zeneképzett leányaim vannak!

— Igaz, igaz, ez mind szép, de kérőként még senki sem jelentkezett!

— Csak türelom, az is meglesz; de ne vitatkozzunk, tudod, hogy én nem szektam engedni, vacsorát adunk és punktum, a fáradság a miénk, te beszerzed a szükségességeket és a vacsora kitünően sikerül.

— Ha legyen meg a te akaratod és ha szabad kérdeznem, mi lesz a menyü?

— Ugyan tanulj meg már, nem menyü, de menyő!

— No jó, mi lesz hát a menyő?

— Lesz fogoly, hal, vesepecsenye, torta, sütemény, alma és narancs.

— De édesem, hol veszünk foglyot most, mikor már vadászati tilalom van, azután a halat?!

— A vendégeknek azt mondjuk, hogy a foglyot Pestről hozattuk a vadkereskedésből, ott meg kapható, — te pedig felkeresed Károlykát és megkéred, hogy Kormosó és Vác közötti országuton sok a varju és esóka, löjjön vagy 14 darabot, mink azután annak módja szerint elkészítjük, senkisésem foga tudni, hogy varjut evett Halat a tesmagi harangozó foghat, az nagy halász, — azon felül rendelj 4 kilo vesepecsenyét, de megpácolva, 3 kg cukrot, 1/2 kilo csokoládét, 1/2 kilo mazsolaszóllót 1/2 kilo meggyöt és 5 liter bort, — no ez az összes kiadás.

— Nem is sok, csak egy havi fizetésem.

— A mostani kiadást megspóroljuk a jövő hónapban.

Tihamér barátunknak nem volt több szava, a vendégek névsora is meg lett állapítva, — szomorú arcal ment a hivatalba. De hát a férj arra való, hogy engedelmessédjék.

— Vasárnap következett, — Tihamér által ment Tesangra, megkérte a harangozót, az vállalkozott is, — Károlykával is beszélt s kérte, hogy löjjön varjut, de a varjuövés titokban maradjon, ez is megígért mindent, no azután komora lett beszerelve a speccerel, hús és a bor — és a kitűzött napon minden reádben volt.

A házak ugyan aprék voltak, de jók lesznek kiputva, Károlyka is küldött 15 varjut és szerencse hogy megérkeztek a család a városban volt, nem láthatta a vad foglyot. Mikorra hazaérkezett és látta a tisztított varjut, nagyot sikoltott — „jaj de fekete husak ezek a madarak és milyen nagy a fejük!“

— Most jöttek meg Pestről, pesti foglyok! és a leány elhitte, déltán az egész város tudta, hogy Kaesaéknál fogoly és pedig pesti fogoly lesz, Károlyka is hallotta, hat mosolygott hozzá.

A nagy napon a háznál mindenki el volt foglalva sütés főzés és feldiszitással. A varju fejeket eldobták, a szobából kihordták az ágyakat, mert bizony nem nagy ebédlővel rendelkezett a Tihamér család.

Este megjöttek a vendégek, szívesen lettek fogadva.

Első volt Kukueskáné két bakfis lányával és a nem nélkülözhető pines kutyájával. Kukueskáné kedves nő volt, bőbeszédű, közelében senki sem jöhetett szóhoz, jaj volt annak, kire ő megharagudott, azt sárga földig gyalázta, mindenki félt tőle, azért mindenütt hivatalos volt csak az okból, hogy nyelvéből meg legyenek kimélve.

szolgákat gyűjtenek maguk köré s egyik kezükben bilincset csörgetve, a másikkban a jogtalan hasznokat kínálva, uralkodnak. Nagyon itt az ideje, hogy a Názáreti világot megfordító szavainak újra megadjuk a maguk nagy jelentőségét s a történelem legnagyobb és legmagasztosabb eseményeiről a magukba szállás vezeklő érzetével emlékezzünk meg.

M.

Küzdelem a tüdővész terjedése ellen.

A „Hivatalos Közlöny“ legutóbbi számában közölte a vallás- és közoktatásügyi miniszter 94,366/899. számú rendeletét, melyben a „Hygieia“ pormentesítő vállalat dustless nevű poroló anyagát az ország összes iskoláinak használatra ajánlotta.

Örömmel és hálával veszik tudomásul a hazai tanárok és tanítók a miniszter ezen legújabb üdvös intézkedését, nemkülönben a tanuló ifjúság és a gyermekeik egészségét féltő szülők.

A fővárosi és vidéki tudós-orvosok tanácskozásain, kongresszusain a szaktudósok is elszorult szívvel konstatálják, hogy a statisztika által jelzett a tüdővész terjedését mutató számok folyton emelkednek.

Nehéz és bizonyára még hosszú ideig tartó küzdelem indult meg a veszedelem meggátolására és hála kormányunk bölcsességének, hála tudósainak buzgalmának, a főváros és a magyar közönség áldozatkészségének, a sajtónak, mint a kik a veszély nagyságát felismerve lehetővé tették a tüdőbajosok szanatóriumának létesítését.

Rövid időn belül tehát segítve lesz a beteg, a ki visszakérül a családjához, a munkaasztalhoz, az új boldogság révébe.

hogy ismét hasznos tagja lehessen annak a társadalomnak, a melynek mindent köszönhet.

Amde az egészséges ember is könnyen megkapja a bajt a műhelyben, raktárban, boltban, irodában, hivatalban, iskolában, hol a porral telt levegőt egyformán szívjuk magunkba, s a porral együtt azt a sok millió veszedelmes csírá, a mely az ember testében találja meg a szaporodás legbiztosabb és talán egyedüli talaját.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter ez előtt másfél esztendővel próbákat eszközöltetett az amerikai porolóval tudós tanárok által iskolákban és az egyetemen, és mikor hosszas kísérletezések után az államvasutak az államrendőrség, a fővárosi valamint országos bakteorológiai intézet s az országos közegészségügyi tanács ajánló véleményét mondott ezen anyagról, az ország összes iskoláinak használatra ajánlotta s ezzel megnyitotta az utat a por ellen való védekezés egyedüli lehetőségének.

Ha a kormány a hivatalokban s a közlekedési eszközökben ezt az eljárást kötelezővé tenné, bizonyára pótolhatlan segítséget nyújtana a tüdővészesek szanatóriumának, mert a míg ezen áldásos intézmény egyik oldalán a már beteg embert ápolja, és gyógyítja, addig a por megszüntetése a csíra terjedését teszi lehetetlenné s ezzel az egészséges embert védi meg. A külföld régen felismerte a pormentesítés mérhetetlen előnyeit s a hivatalokban, iskolákban, üzletekben, közös járművekben a dustlessel való pormentesítés több országban van elrendelve. Nincs is talán sehol a föld kerekén annyi tüdővészes ember, mint nálunk Magyarországon. De hisszük és reméljük, hogy a kezdet nehézségeit leküzdöttük s ezen intézkedés áldásához eredménye el nem marad.

Megelégedéssel konstatáljuk, hogy ezen anyag kizárólagos elárúsításával Rumann Lajos helybeli kereskedő bizatott meg.

A h é t r ő l.

— **A főispán fogadónapja.** Horváth Béla főispán tegnap székvárosában időzött és szokott fogadó napját is megtartotta.

— **Közigazgatási bizottságunk** tegnap e hó 17-én Horváth Béla főispán elnöklété alatt rendes havi ülést tartott.

— **A csendőrség köréből.** Szabó József m. kir. csendőrszázados az esztergomi csendőrszárny parancsnoka a csendőrörsök megvizsgálása végett két heti körútra megénkbe érkezett.

— **Szomorú rovat.** Lithvay Mátyás budapesti kir. ítélőtáblabíró, az I III. ker. kir. járásbírósg vezetője, pilis-szántói földbirtokos meghalt. Holttestét ma délután szentelik be a pilis-szántói kegyuri templomban és helyezik el a családi sírboltba. Az elhunytban N e d e c z k y Pál felső-turi földbirtokos apósát gyászolja.

— **Március 15.** A „Gondülő asztaltársaság“ nagyban készül március 15-ének méltó megünneplésére. Az ünnepek végleges sorrendje a következő: Este fél 7 órakor a városház dísztermében színelőadás. Előadják az asztaltársaság műkedvelő tagjai Vahot Imrének a „Magyar Honvéd“ vagy „Budavár bevétele 1849-ben“ című hazafias irányú darabját. Előadás után 8 órakor fáklyás menet és a város piacán a Mária szobor előtt előadandó hazafias dalok és beszédek után 100 terítékű bankett Hopfinger József vendéglőjében. Ne várjon senki meghívót, ezen a napon minden magyar hazafinak és honleánynak kötelessége ünnepelni. Kérjük a város lakosságát, lobogózza fel házait e napon és világítsa ki este ablakait. Ünnepejünk mindnyájan és legyünk rajta, hogy végre valahára legyen igazán szabadság,

Utánna jött Pupákné, egy kiszáradt asszony, elhízott férjével, s tőben s lassanként megtelt a szoba.

Természetes, Kukucsáné tartotta szóval a vendégeket, időt engedett a háziasszonynak, hogy az a konyhának utánna nézhessen.

— No már engedje meg édes Pupákné, hogy én igen helyeslem a mostani vacsorázó divatot csak itt mulathatunk kedvünk szerint, de most bálók sincsenek és minek is legyenek; a fiatalok az mind affektálja a blazirtat, inkább iszik és kártyázik, mint sem táncolna, mit törődnek ők a leányokkal, azok ott ülhetnek az anyákkal és ásitozhatnak, még itt jól eszünk, nevetünk no és azután néha meg is szólunk valakit, természetesen, ártatlanul. Jaj most is tudok egy újságot Vadas Janecskától, azt hallgassák meg.

A vendégsereg fül volt, ebben a perben az ajtón kopogtatás, és a belépő nem volt más mint a most emlegetett Vadas Janesi.

Kukucsáné elhallgatott, a háziasszony zavarba jött, mit akar itt ez az ember mikor nem lett meghíva? de nem akart gorbomba lenni, ősmerte Vadas roz nyelvét, fagyos mosolylyal közeledett a belépőhöz.

Isten hozta Vadass ur (— magában gondolta: az ördög —) de hogy is tudta meg hogy itt társaság van.

— Nagyságos asszonyom (közben meg rugta a morogni kezdett s vele jött nagy kutyáját) a szives látásnak és a jó bornak nem kell cégér.

„Igaz van, tessék foglaljon helyet. De szép nagy kutyája van, az is magával szokott járni?“

— Mindig nagyságos asszonyom, mióta özvegy vagyok, a lábamnál alszik, igen hü.

Kukucsáné mopszlija, a vendég kutyára morogni kezdett, de asszonya simogatással megnyugtatta.

A háziur is előkerült, ez még fagyosabban fogadta Vadass a hideg fogadtatást Vadas is észrevette, s oda sugta a házi urnak: üdvözli Károlyka is, s ha nem lát szivesen, elárulom a pesti foglyokat.

Tihamér megjárd, ősmerte Vadas roz nyelvét és szorongatni kezdte a feléje nyújtott kezét.

De hát ki az a Vadas, hogy mindenki fél tőle?!

Vadas János a bécsi Freistadt nagybirtokos nyugalmazott gazdatisztje, itt lakik Patkóson s miután szereti a potyát, potya Janesinak csufolják, de azért a társaságban eltűrik, mert érti a tréfát s minden zsebe tele van adomákkal s így mulatnak rajta.

Kukucsáné mopszlija a szobában sétáló Dorgó kutyával nem tudott kibékülni, újra morgott, — Vadas előzékeny akart lenni, kutyáját nem a legkiméletesebben a szobából az udvarra tuskolta.

Kukucsáné nem is hagyta szó nélkül: — Már az igaz Vadas ur mindig galant ember volt is, lesz is.

— Látszik hogy Nagyságod ismer és jó indulattal viseltetik irántam.

Jött a vacsora ideje, a prezidiumot Kukucsáné foglalta el, mopszli kutyája az ölében. — Körül ülték az asztalt és 13-an voltak. Kukucsáné ezt észrevette: „jaj 13-an vagyunk, ugyan csináljunk helyet a házi urnak!“

Vadas sem hallgathatott el: Téved nagyságos asszonyom, 14-en vagyunk, mert a mopszli, ölbeli gyermeknek tekintendő s így az is számít.

— Maga nagy hamis! És a vendégek nevettek.

A vesepeesenye nagyszerű volt, a mopszli kutya is kapott belőle, Kukucsáné megkérte a házi urat, miután úgy sines helye, legyen oly szives és hegedüljön valamit.

— Tehát megint cigány leszek, morgogta Tihamér. Elővette a hegedűt s bus notára gyujtott.

Az udvaron ácsorgó Dorgó kutya talán megszagolta a jó vesepeesenyt vagy a nota hatott rá, két első pracnijával az ablakra ágaskodott, kaparta az üvegtáblát, melléje keservesen vonított. Mopszli azt hitte, hogy társával duetteznie kell ő is felágaskodott és vékony hangon utánozta a Dorgó vonítását.

No ezt már megsokálták a vendégek is, és bár nagy barátjai voltak a zenének, Vadas helyéről felkapaszkodott, az udvarra kiment s úgy látszik nem nagy szeretettel simogatta meg hűségese kutyáját, mert az síró hanggal futott el az ablaktól.

Diadalmas arccal jött be. No nagyságos asszonyom az én kutyám nem fog többet zavart okozni, tisztességre lett megtanítva jó lenne ha kegyeltjét nagyságod is megtanítaná.

— Oh! az én kutyámat nem kell tanítani, ez tudja mi a tisztesség.

Most jött be Gizella s Mariska, hozták a pesti foglyokat.

egyenlőség és testvériség közöttünk. Az előadás szereplői: Schreiber Rózsa, Valentini Gizella, Buzás Mariska kisasszonyok, Schönmann Gyula, Szmolenszky Vilmos, Dapsy Gyula, Eincziuger Ferenc, Bojsza János, Heffter Kálmán, Fábán Gyula, Mártony Bódog, Siposs Márton, Friml Gyula, Gibeles János, Zanoletty József, Rurik Gyula, Ambrózy Zoltán és Janák Sándor urak.

— **Gyermekelőadás.** Az ipolysági polgári leányiskola tantestülete március hó 10-én a városháza nagy termében jótékony célu gyermekelőadást rendez. A tiszta jövedelem az iskola részére egy új zongora beszerzésére fordítatik. Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1—4 sorban és az oldal székeken 2 korona 40 fillér, a többi sorban 1 korona 60 fillér. Állóhely 1 korona. Gyermekjegy 40 fillér. (Karzat zárva.) Felülfizetések köszönettel fogadhatnak. Kezdeté 7 órakor. Belépti jegyek előre Berkó István ur gyógyszer-tárában és Bolner Pál ur kereskedésében, az előadás estéjén pedig a pénztárnál váltathatók.

Műsor: *A nővérek.* Színmű 1 felvonásban. Személyek: Alice, Erzsike, Melanie nővérek Vermes Margit, Bory Jolán, Lauer Mariska. Etelka, Irén barátnők Weisz Irén, Köhler Mariska. Mama Haán Mariska Juliska, tanító leánya, Rácz Mariska. Mari, szobaleány Kolos Szeréna. Pista, inas Forster Ilonka, *A tavasz hímökei.* Verses színműtétel 1 felvonásban. Személyek: Napsugár Neumann Lenke. Hóvirág, Trautwein Dalma. Ibolya, Zmeskal Melanie. Kankalin, Oravecz Irén. Nefejejts, Uzel Ilonka. Gyöngyvirág, Rácz Ilonka. Árvácska Berczeller Rózsa. Százszorszép, Huber Olga. Fehér lepke, Zelenka Margit. Pacsirta, Feldmann Eszti. Élőképek: a) *A tavasz tündére,* v) *Jelmézbál.*

— **Jelmézest Nagy-Maroson.** Nagy-Maroson, mint elkésett tudósítás írja, az ottani kaszinó február 24-én igen sikerült jelmézest rendezett. A férfiak közül kiválóan sikerült volt Czompó Ede excentrikus néger kosztümje és Czompó Izidor szakácsjelmeze, ki a közönségnek egy remek tengeri rák salátával kedveskedett.

A férfijelmézek közül sikerültek voltak még Gurgélyi Árpád mint vasuti bakter, Rácz Elek dr. mint kéményseprő és Wágner Gusztáv mint vak verklis. A terem egyik sarkában panoráma volt felállítva, a hol a szobi járás intelligenciájának karrikaturái voltak kiállítva. Ügyes mestere Zoller István volt, ki olasz piktor jelmezben magyarázta a panorámát. A hölgyek közül az est pálmáját Landauer Béláné drné és Czompó Mariska nyerte el, ki Pierett jelmezben volt. Az est szép sikerében nagy része van Donáth Szilárd a kaszinó elnökének is, ki körülálló fáradozásával nagyban emeli Maroson a társadalmi életet. A jelenvolt hölgyek névsora:

A s s z o n y o k: Czompó Izidorné, Donáth Szilárdné, Gurgélyi Árpádné, Hollady Nándorné (Pike és Treff dämjelmez) Homolka Lajosné, öz. Heining Józsefné, Heining Antalné, Landauer Béláné drné (Szob), Mikulás Vincéné (anzichtsz kártya jelmez) Nagy Lajosné drné (Szob), Nigreis Istvánné, Palkovics Edéné (Budapest), öz. Steinmetz Edéné, Wágner Gusztávné, öz. Weszelák Károlyné (Ujpest), Zoller Józsefné.

Leányok: Berger Boriska, Czompó Ella (48-as honvéd markotányosnő jelmez), Czompó Mariska, (Pierette jelmez) Dóczy Ilona, Gresz Klára, Kacsokovics Ilonka (Vác), Lázár Lina, Noseda nővérek (Budapest), Okányi Irma (spanyol gitana jelmez) Palkovics Ilonka (Budapest), Steinmetz Hermin, Steinmetz Róza, Tröltsch Micike (négylevelű lóhere jelmez), Weisze Adél, Wágner Stefánia, (drótos tót jelmez) stb. stb.

— **Számadások.** Leszámolás a f. é. február hó 24-én Ipolyságon a vármegyeház nagytermében a Mária szobor körüli tér parkozására és díszítésére rendezett társas vacsora bevételi és kiadásairól. Bevétele 924 korona 52 fillér. Kiadás 502 korona 78 fillér. Maradvány 421 korona 74 fillér. Felülfizettek: Kanyó Antal 10 korona. Eichenvald Lajos 4 kor. id. Sági Benőné 1 kor. Lipsey Soma 6 kor. Antos Ferenc 2 Horváth Béla 6 kor, öz. Bartakovics Agostonné 10 kor. Polgárdi Béla 2 kor. Fleischhacker Laura 1 kor. Wilhelm Károly dr. 2 kor. Majthényi László báró 10 kor, Majthényi Ilona 4 kor, Vitális Mórné 2 korona, Huszár József 10 kor, Huszár Józsefné 10 kor, Jarmay Armin 5 k. Jarmay Arminné 5 k, Faragó (Léva) 2 k Tóth János (Bpest)

4 kor, Král Imre 1 kor, Kaucsar Márton 6 kor. Foltin János 10 kor, Bárdos Remig dr. (Esztergom) 4 korona. A rendezőség a közreműködésre felkért hölgyeknek és a felülfizetőknél a jótékony cél nevében hálás köszönetet mond.

A „Gondülő” asztaltársaság által febr. 22-én rendezett színelőadás és tánc mulatság alkalmával befolyt 440 korona 60 fillér. Kiadás volt 335 korona 66 fillér. Maradt tisztajövedelem 104 korona 94 fillér, melynek fele része 52 korona 47 fillér a Szűz Mária szobor körül létesítendő park költségei fedezésére, — másik fele része 52 korona 47 fillér a szegény iskolás gyermekek felruházására gyűjtendő segély alap javára az ipolysági takarékpénztárban gyümölcsötvetés végett elhelyeztetett.

— **A nők és az órák.** Egy századvégi filozófus összehasonlította a nőket az órákkal és a következő eredményre jutott:

A bakfis leány a régi órához hasonlít, mert mindig siet.

A kacér, cifrázkodó leány olyan, mint a toronyóra. Mindenki nézi de senki sem veszi.

A szép, de csacska leány a zenélő órához hasonlít, mert eleinte tetszik, később azonban untat.

A gazdag leány olyan, mint az arany óra. Alig látják meg, rögtön azt kérdezik: mi az ára?

A szájas asszony olyan, mint az ébresztő óra. Már hajnalban zörög.

A házas nő az inga-órához hasonlít. Lassan, de méltóságosan jár és nélkülözhetetlen.

— **Kérjünk Emke gyujtót!** Az „Emke” gyujtó célja: hazánkból kiszorítani az évi másfél millió forintba menő külföldi (osztrák) svéd fajta — gyufa behozatalt. Minden kereskedésben, közhelyiségben stb. kérjünk sőt követeljük tehát Emke gyujtót — Ipolyságon a derék „Gondülő asztaltársaság” kezdeményezésére eddig csak Rumann Lajos kereskedésében kapható, ebbeli szükségletünket tehát nála szerezzük be.

Megint csak Kukueskáné fogta a szót: „Mi ez Ludmilla?”

„Fogoly, Postról küldték!”

— Nagyszerű, februáriusban fogoly peccsenye, és mily izletes, igaz kicsit kemény a husa s sajtáságos ize van, de talán öregek és talán ilyen izűek szoktak lenni.

Vadas is beleszólt: „Ha nem tudnám a forrást, bizony azt hinném, hogy varjút eszek, de tudom honnan kerültek azért eszem mint foglyot.”

— És Vadas ur evett már varjút?

— Ettem-e? ettem bizony nagyon sokszor. Mikor gazdatiszt voltam Frajstadi urnál egyszer így februárban meglátogattott mindig ő készítette a menüt. Ott állott fogoly peccsenye. Hol vegyek én tél idején foglyot. No német majd kapsz varjút és löttem. Urannak jól izlett, azután még csak ott volt, naponta kapott varju foglyokat, neki oly igen izlettek, hogy mikor nyár végén jött és valóságos foglyot szolgáltatott neki, csak nem izlettek, mint mondá a téli foglyoknak bizonyos pikáns izűk van, jobbak mint a nyáriak.

— Istenem de ezek csak nem varjuk? kérdé Pupákné.

— Mint mondom, nem, a póstán voltam, mikor megérkeztek, a szolgát kértem, hová viszi, mondotta hogy Tihamér barátunkhoz, így tudtam meg, hogy mai napon nála társaság lesz.

— Édes bátyám igyunk egyet az ön egészségére is; Tihamér feléje nyujtá poharát, az egész társaság kocintott még a nyugtalan háziasszony is.

A háziur nem számított. Vadassra, így kevés borrhól gordoskodott, éppen Kulacsnéval, a szép asszonnyal, beszélgettek, Vadas jó kedvében elénekelt a 47 es években Losoncon az ellenzéki bál alkalmával Ottlik által improvizált korhely nótát. Szentiványi Anzelmné volt a lady patronesse, Forgách Antal, a gazda, — az ebédlöben elfogyott a pezsgő, Ottlik társaságot, s elénekelt:

Huncut a gazda,
Nem ügyel másra,
Csak a szép asszonyra.

Forgách sem maradt adós és visszaénekolt:

Huncut a vendég,
Minek iszik mindég,
Hiszen már elég volt.

Vadas is Ottlikot utánzá, de Tihamér is tudta a választ és Forgáchhoz hasonlóan felelt. Volt nagy nevetés.

De hol teremtsen bort? elküldte a cselédet Madárfihoz, a cseléd üres palackokkal jött a szobába és hangosan jelenté, hogy Madárfi nem ad hitelbe, lett erre nagy zavar, miből Kubos kisegíté, t. i. titokban 1 flórest nyomott Tihamér markába s így módjában állott pénzért bort hozatni.

Alig hogy megjött a bor, nagy láрма támadt a konyhában, a háziasszony kiszaladt, a félig nyitott ajtón Durgó kutya fehér habos szájjal rohant a szobába, a szolgáló utánna egy bottal, a mopszli is

megmozdult, minden előleges engedelem nélkül az asztalra rohant ott mindent feldöntve, néhány poharat összetörve, ugatta a futó Durgót.

— Mi az? mi az? kiáltanak a helyükből felugrázó vendégek. Nagy az ijedség a feldöntött folyadék s a habos száju kutya miatt, mert olyanok is voltak, a kik azt hitték, hogy Durgó megveszett s azért habzik a szája, pedig nem volt megveszve; dehogyan volt! Míg a cseléd a konyhában sürgött, forgott, az ott ácsorgó Durgó a kitálatl habkóchof felfalta és ettől volt a habos szája.

Durgó megrontotta a társaság jó kedvét, hiába hegedült Tihamér, gordonkázott Gizi, cimbalmozott Mariska, nagy volt a lehangoltság, nemsokára hazaszéledtek.

Mikor magukba maradtak a jó feleség neki ment az engedelmes férjnek: „No Tihamér az egész felsülést a te jó barátodnak, Vadasnak köszönhetjük.”

— Édes feleségem nem annak, hanem hiuságodnak, mert ha nem lövetsz fogoly varjukat, Vadas nem jött volna.

Ezután Tihamér, az engedelmes férj, valóban férj lett s oda szólt az asszonynak:

— Asszony nem adunk több vacsorát!

Az asszony félig siránkozó hangon felelt: „De nem is leszünk több vacsorára meghiva.”

Másnap Patkóson az emberek azzal üdvözölték egymást: „No te is ettél varju foglyot?”

IRODALOM.

— **A pillangó** a legjobb és legszebb magyar társadalmi és művészeti élelapp. Ugy tartalma, mint különösen az eddig-
elő nálunk páratlan művészettel megraj-
zolt képei, ez élelappot az ilyenmü első-
rendű lapok közé sorozzák. A pillangó
célja a hasonló irányú német lapokat ki-
szorítani, a mi kitűnő tartalmával részben
sikerült is Ajánljuk egy egyeseknek, mint
olvasókörieknek. E lapnak egyetlenegy
szalomból sem szabad hiányoznia. Kiadó-
hivatal Budapesten, VI, Hajós-utca 23. sz.
a. van. Előfizetési ára negyedévre két ko-
rona. Mutatványszám kívánatra ingyen.

A keresztyénség terjedéséről egy
nagy tudós kimutatta, hogy az az asszonyok-
nak köszönhető. Keletről, a legszigorubb tör-
vényű nép köréből megindult egy erős er-
kölesű vallás, s jött feltartóztatlanul nyu-
gat felé. Ilyen ereje nincsen fegyvernek,
nincsen férfinak. Ilyen ereje csak a nőnek
és a szeretetnek van. A klaszikus istenszob-
rok elporladnak; Hellas már pusztá volt,
Rómában még ragyogott Herkules márvá-
nya, de hatalmas karja mozdulatlan volt, s
erejében nem bit senki. A Caracella thenu-
áiban fürödtek körülte a meztelen, oroszlan-
bőrös hatalmas isten előtt. Városban, a li-
geteken, a mezőkön, a régi istenek csak
arra voltak jók, hogy a költők szerelmek-
ről énekeljenek, s szép, de erkölestelen, fi-
nom, de illetlen ünnepeket rendezzenek tisz-
teletökre, melyeken minden szabad, minden
meg van engedve. És keletről jött a komoly
hit, a földöntuli, a nem látható életnek hite;
mely fölmagasztalta a szenvedést, erénynyé
emelte a nélkülözést, szentté a kint, s az
élet tobzódásaival a tulvilági szenvedést,
terheivel a tulvilági örömet helyezte ellen-
tétbe. Éppen úgy történt, mint Madách írja
az Ember tragédiájának Sergiolus jeleneté-
ben. Róma fenséges államszervezete megdőlt,
de helyét egy még nagyobb organizmus fog-
lalta el: a pápaság. E nagy változás kezde-
teiről, első belépéséről Rómába ír a „Nagy
Képes Világtörténet“ 60 füzeté, mely most
hagyta el a sajtót. A tizenkét kötetes
nagy munka szerkesztője Marcali Henrik
egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet
szerzője dr. Geréb József. Egy-egy kötet
ára díszes félbőr-kötésben 8 frt; füzetként
is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden hé-
ten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai
Tertvérek, Irod. Int. Rész. társ. Budapest,
VIII., Üllői-ut 15.) s minden hazai könyv-
kereskedés utján.

211. 1900. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX.
tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré te-
szí, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1900.
évi V. 116. számú végzése következtében
Mühlstein Gábor ügyvéd által képviselt Závorszky Samu javára Vukalovits Antal ellen
600 korona s jár erejéig 1900 évi február
hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás
utján le foglalt és 1967 koronára becsült
órák és ékszerekből álló ingóságok nyilván-
os árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiró-
ságnak V. 116/2 1900. sz. végzése folytán
600 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi
január hó 15-ik napjától járó 6 % kamatai
és eddig összesen 68 korona 70 fillér biró-

ilag már megállapított költségek erejéig
Ipolyságon leendő eszközzésére 1900. évi
március hó 24 napjának de. 9 órája
határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-
dezők oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfi-
zetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron
alul is elfognak adatni.

Ipolyság, 1900. évi március hó 2-án.

Balg Mór

kir. jbir. vjhajtó.

4528. 1899. tlkv. szám.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A vmikolai kir. jbiróság mint tlkvi
hatóság közhírré teszi, hogy a kir.
kincstár korábbi, az esztergommegyei
párkányi takarékpénztár és Slesinger
Ignác későbbi végrehajtatóknak Antal
János végrehajtást szenvedő elleni 104
frt 12 kr. 50 frt és 60 frt tőkeköve-
telés és jár. iránti végrehajtási ügyében
a vmikolai kir. járásbíróóság területén
lévő Börzsöny község határában fekvő
a börzsönyi 1225. sztjkyben Antal Já-
nos végrehajtást szenvedő tulajdonául
bejegyzett 1 sor 1397. 1. hrsz.
„mély árok“ szántóra 161 frt és a 1.
1—2. sorsz. urb. birtokra 237 frtban
ezennel megállapított kikiáltási árban
az árverést elrendelte és hogy a fen-
nebb megjelölt ingatlanok **az 1900. évi
április hó 21-ik napján d. e. 10 órakor**
Börzsöny község házánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított
kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis
16 frt 10 krt és 23 frt 70 krt kész-
pénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én 3333.
szám alatt kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapírban a kiküldött kezéhez le-
tenni, avagy az 1881. LX. tc. 170.
§-a értelmében a bánatpénznek a bí-
rósnál előleges elhelyezéséről kiállí

tott szabályszerű elismervényt átszol-
gáltatni.

V.-Mikola, 1899. december 11-én.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Markovich

kir. jbiró.

189. 1900. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX.
t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré
teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1900.
évi 110. számú végzése következtében Dr.
Wilhelm Károly ügyvéd által képviselt Ka-
kuszi István javára Rákos Mihály ellen
5100 korona s jár erejéig 1900 évi február
hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás
utján le foglalt és 3889 koronára becsült lo-
vak, sertések, koci és butorneműekből álló
ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiróság
1900 évi V. 110/2 sz. végzése folytán 5100
korona tőkekövetelés ennek 1900 évi janu-
ár hó 13 napjától járó 6 % kamatai és ed-
dig összesen 124 korona 52 fillér biróilag
már megállapított költségek erejéig Kele-
nyén leendő eszközzésére **1900 évi már-
cius hó 20 napjának délelőtti 10 órája**
határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-
dezők oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
t. c. 107 és 108 §-a értelmében készpénz-
fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron
alul is el fognak adatni.

Ipolyság, 1900. évi február hó 23.

Balg Mór

kir. bir. végrehajtó.

Ipolysági piaci árak.

(1900. március 6)

Buza mm.	kor. 14-20 — 14-10
Rizs	11-50 — 11-30
Arpa	12-40 — 12-20
Zab	10-20 — 10-10
Burgonya	2-30 — 2-10
Szenna	2-90 — 2-70
Szalma	0-00 — 0-00
Kukorica	12-20 — 12-10
Bükköny	14-30 — 14-20

A nagymelt. m. kir. vallás- és közoktatásügyi
Minister ur ^{94.306} ₁₈₉₀ szám a. kelt magas rendelete foly-
tan értesítjük az ország összes tanügyi hatóságait,
miszerint a

HYGIENA pormentesítő vállalat,

illetve a

valódi amerikai DUSTLESS főraktára:

Ipolyság és környéke részére

Rumann Lajos

fűszer- és csemege áru üzletében van

Ipolyságon.

1-16

